

Merknader til de enkelte bestemmelsene i merverdiavgiftsforskriften

Kapittel 1 Forskriftens virkeområde. Definisjoner

Til § 1-1 Saklig virkeområde

Bestemmelsen angir forskriftens saklige virkeområde.

Til § 1-3-1 Personkjøretøy

Merverdiavgiftsloven § 8-4 avskjærer fradragsretten for inngående merverdiavgift ved anskaffelse og drift av personkjøretøy m.v., og forskrift nr. 49 definerer hva som anses som personkjøretøy. § 1-3-1 viderefører denne forskriften.

Den delen av definisjonen i forskrift nr. 49 § 1 nr. 3 første ledd som gjelder "bil som hovedsakelig er innrettet for transport av gods, har tillatt totalvekt mindre enn 3 500 kg og som bak førerstedet er utstyrt med fast setearrangement eller fester, beslag, brønn mv. for slikt" er ikke tatt med i § 1-3 1 *første ledd bokstav a*. Slike biler er registrert som personbiler og presiseringen er derfor unødvendig.

Etter forskrift nr. 49 § 1 nr. 1 regnes også personkjøretøy uten motor som personkjøretøy. Rent språklig omfatter bestemmelsen alle bevegelige innretninger som på ett eller annet vis kan transportere personer. I følge skattedirektoratets rundskriv nr. 20 av 13. november 1971 dekker bestemmelsen kjøretøy som vogner, sleder, pulker, kjelker, sykler og lignende som er beregnet for bruk som personkjøretøy. Bestemmelsen videreføres, men omformuleres noe, se første ledd *bokstav h*.

Etter forskrift nr. 49 § 1 nr. 3 bokstav a regnes motorvogn registrert på løyveinnehaver til bruk som drosje eller selskapsvogn eller hotellvogn som personkjøretøy. Alle kjøretøy som skal benyttes på vei må klassifiseres i henhold til kjøretøyforskriften mv. når kjøretøyet registreres. Drosjer må for eksempel enten registreres som personbiler, eller som minibusser. Siden selskapsvognløyve (utleie av personvogn med sjåfør) bare gis for transport med motorvogner med høyst ni sitteplasser, må selskapstransport i praksis skje med kjøretøy registrert som personbiler. Løyeordningen for hotellvogner ble opphevet på 1980-tallet og behovet for å regulere dette har derfor falt bort. Det er også et poeng at disse reglene opprinnelig, i hvert fall delvis, ble begrunnet med at persontransport var unntatt fra merverdiavgift. § 1 nr. 3 bokstav a har ikke lenger noen selvstendig betydning og er derfor ikke videreført. Hvorvidt en drosje eller en selskapsvogn er å anse som personkjøretøy vil etter dette avhenge av om kjøretøyet omfattes av en av de øvrige bokstavene i § 1-3-1 første ledd.

Etter forskrift nr. 49 § 1 nr. 3 bokstav b regnes også ambulanse som personkjøretøy. Bestemmelsen synes å ha liten praktisk betydning i dag og videreføres derfor ikke. Omsetning av ambulansetjenester med særskilt innrettet transportmiddel er unntatt fra merverdiavgiftsloven, jf. merverdiavgiftsloven § 3-2 sjette ledd. Det legges til grunn at ambulanser i det alt vesentlige blir brukt i slik unntatt virksomhet, og derfor ikke er fradragsberettiget. Dersom ambulanser benyttes til ordinær persontransport, vil avgiftssubjektet ha fradragsrett, jf. merverdiavgiftsloven § 8-4.

Kombinerte kjøretøy forsvant som egen avgiftklasse 1. januar 2007. Siden da har det ikke vært mulig kjøpe denne type kjøretøy, og følgelig heller ikke mulig å fradragsføre inngående merverdiavgift i tråd med den særlige bestemmelsen i forskrift nr. 49 § 2. Bestemmelsen videreføres derfor ikke.

Forskrift nr. 49 er knyttet til den klassifisering som trafikkstasjonene foretar i forbindelse med registrering av kjøretøyet i det sentrale motorvognregisteret.

Avgiftsmyndighetene behøver derfor ikke gå inn på en teknisk bedømmelse av kjøretøyet, men kan forholde seg til den klassifisering som er foretatt av trafikkstasjonen etter forskrift 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift § 2-1. Av informasjons hensyn tas sammenhengen med det sentrale motorvognregisteret inn i forskriften, se *tredje ledd*.

Til § 1-3-2 Kunstverk

Første ledd bokstav a til d viderefører forskrift nr. 108 § 3. Bokstav e om kunstneriske fotografier viderefører Finansdepartementets vedtak 6. februar 2004 truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70.

Annet ledd fastsetter vilkårene for at et fotografi skal anses som kunstnerisk og viderefører retningslinjer fastsatt i vedtak 6. februar 2004 og senere forvaltningspraksis.

Til § 1-3-3 Samleobjekter

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 109 § 6. Man får nå en egen definisjon av samleobjekter, hvilket er hensiktsmessig siden begrepet samleobjekt(er) befinner seg i to forskjellige bestemmelser i loven, jf. § 3-18 og 4-5. *Annet punktum* definerer uttrykkelig hvilke samleobjekt som hører hjemme i § 3-18, jf kravet til ”er eller har vært gyldige betalingsmidler” og hvilke samleobjekter som hører hjemme i § 4-5.

Til § 1-3-4 Antikviteter

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 109 § 7. Vilkåret i § 7 om at varen må være minst 100 år gammel er ikke videreført i utkastet fordi dette framgår av tolltariffens posisjon 97.06.

Til § 1-3-5 Brukte varer

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 109 § 4.

Til § 1-3-6 Bagatellmessig verdi

I gjeldende merverdiavgiftsregelverk brukes både ”bagatellmessig verdi” og ”ubetydelig verdi”, se omtale i Ot.prp. nr. 76 (2008-2009) Om lov om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) side 50. Med ”bagatellmessig verdi” menes alminnelig omsetningsverdi under 50 kroner og med ”ubetydelig verdi” menes salgsverdi som ikke overstiger 100 kroner. I merverdiavgiftsloven er bare betegnelsen ”bagatellmessig verdi” benyttet, se for eksempel merverdiavgiftsloven § 3-12 første ledd bokstav a og § 8-3 første ledd bokstav f. ”Bagatellmessig verdi” defineres nå som 100 kroner eller mindre, jf. § 1-3-6.

Til § 1-3-7 Fartøy og luftfartøy i utenriks fart

Bestemmelsen er en videreføring av forskrift nr. 24 § 9 annet ledd.

Kapittel 2 Registreringsplikt og -rett

Til § 2-1-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for avgiftssubjekter som ikke har forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet

Første ledd viderefører forskrift nr. 71 § 4 første ledd, og bestemmer at salgsdokument for omsetning av varer og tjenester i merverdiavgiftsområdet skal sendes gjennom representanten. Forskrift nr. 71 § 4 henviser til bokføringsforskriften § 5-1-2 tredje ledd, som bestemmer at representantens navn og adresse skal framgå av salgsdokumentet, og § 5-2-1 tredje ledd (nå fjerde ledd), som bestemmer at representanten skal påføre salgsdokumentet merverdiavgift av vederlaget, den utenlandske næringsdrivendes organisasjonsnummer og sitt eget navn og

adresse. Bestemmelsene i bokføringsforskriften står på egen ben, og det er derfor ikke nødvendig å henwise til de aktuelle bestemmelsene fra merverdiavgiftsforskriften. Det at § 4 første ledd bare henviser til noen av bestemmelsene i bokføringsforskriften kan dessuten være egnet til å forvirre. Henvisningene er derfor ikke videreført i forskriften.

Annet ledd første punktum viderefører forskrift nr. 71 § 4 annet ledd. *Annet ledd annet punktum* viderefører forskrift nr. 71 § 5 annet ledd. Henvisningen til bokføringsloven § 2 annet ledd, som bestemmer at avgiftssubjekter har bokføringsplikt, er utelatt som overflødig. Forskrift nr. 71 § 5 første ledd om at det skal føres regnskap for avgiftssubjektets omsetning i merverdiavgiftsområdet i samsvar med bestemmelsene i bokføringsloven, er ikke videreført. Bokføringsplikten framgår av bokføringsloven § 2 annet ledd.

Tredje ledd er en videreføring av forvaltningspraksis. Forskrift nr. 71 § 4 er i praksis tolket innskrenkende for de tilfeller der det ikke er praktisk mulig å sende salgsdokumentasjonen gjennom representanten. Som eksempel fra praksis kan nevnes et utenlandsk selskap som også driver merverdiavgiftspliktig persontransport i Norge og er registrert gjennom representant for denne virksomheten. Dersom § 4 første ledd forstås bokstavelig, skal salgsdokumentet, det vil si billetten den reisende betaler, sendes gjennom merverdiavgiftsrepresentanten. Det ble her lagt til grunn at dokumentasjonskravet i forskrift nr. 74 § 4 kunne oppfylles ved at den utenlandske næringsdrivende gir representanten omsetningsoversikter.

Til § 2-3-1 Utleiere av bygg eller anlegg

Første ledd er en videreføring av forskrift nr. 117 § 1 tredje ledd. Det følger av forvaltnings- og rettspraksis at det er et vilkår for frivillig registrering at lokalene faktisk er utleid, og dette er presisert i bestemmelsen.

Annet ledd er en videreføring av forskrift nr. 117 § 1 fjerde ledd. Etter forskrift nr. 117 § 8 annet ledd annet punktum gjelder forskrift nr. 80 og forskrift nr. 87 fortsatt for bygg og anlegg som er under oppføring pr. 1. juli 2001 eller som er fullført før denne dato. Bestemmelsen er ikke videreført da det antas at det ikke lenger er behov for den.

Til § 2-3-2 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for utleiere av bygg eller anlegg

Første til tredje ledd viderefører forskrift nr. 117 § 6.

Fjerde ledd er en kodifisering av forvaltningspraksis.

Til § 2-3-3 Bortforpaktere mv.

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 59 § 2 første ledd og er noe omskrevet for å tydeliggjøre innholdet. Bortforpakter kan ikke holde deler av landbrukseiendom utenfor den frivillige registreringen. For utleier av jordbruksarealer uten bygninger omfattes alt jordbruksareal som leies ut av registreringen.

Til § 2-3-4 Skogsveiforeninger

Første ledd er en videreføring av forskrift nr. 41 § 2 første ledd.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 41 § 3 første ledd siste del. Ordlyden er presisert slik at det klart framgår at det er omsetningen til skogeierne som er omfattet av merverdiavgiftsplikten. Mottar foreningen veiavgifter fra andre, vil dette være vederlag for tjenester som er unntatt fra loven.

Til § 2-3-5 Utbyggere av vann- og avløpsanlegg

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 116 § 3 annet punktum.

Til § 2-3-6 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for utbyggere av vann- og avløpsanlegg
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 116 § 4.

Til § 2-4-1 Forhåndsregistrering - betydelige anskaffelser

Bestemmelsen viderefører langvarig forvaltningspraksis, jf. Ot.prp. nr. 21 (2001-2002) avsnitt 7.5.1 som gjengir retningslinjene for skattekontorenes behandling av søknader om forhåndsregistrering. Kravet om at varene eller tjenestene må være anskaffet før virksomheten får omsetning er fjernet da virksomheten kan ha omsetning under beløpsgrensen.

Kapittel 3 Merverdiavgiftspliktig omsetning, uttak og innførsel

Til § 3-11-1 Jakt og fiske

Bestemmelsen viderefører en rekke fortolkningsuttalelser fra Finansdepartementet om merverdiavgiftsplikt på omsetning av rett til jakt og fiske, samt vedtak om å unnta slik omsetning fra avgiftsplikt truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70. Uttalelsene og vedtakene er omtalt i Av nr. 14/1986, 20. august 1986, Av nr. 9/1994, 13. juni 1994, samt i Skattedirektoratets fellesskriv 26. mars 2007 og 23. april 2007. Finansdepartementet har ikke tidligere uttrykkelig tatt stilling til om omsetning av kort for storviltjakt i bygdeallmenninger og på statens grunn utenom statsallmenninger er unntatt fra loven. Unntaket omfatter dermed rett til fiske og jakt på storvilt, herunder villrein, og småvilt i statsallmenninger, på statens grunn utenom statsallmenninger og i bygdeallmenninger.

Retten til jakt og fiske på statens grunn i og utenom statsallmenninger har karakter av allemannsrett. Det er tvilsomt om en slik rett kan være gjenstand for omsetning. Likevel er det nå forskriftsfestet at omsetning av rett til jakt og fiske (dvs. omsetning av jakt- og fiskekort) er unntatt fra loven.

Til § 3-12-1 Varer av bagatellmessig verdi

Hvilke varer som skal anses som varer av bagatellmessig verdi er regulert i § 1-3-6, se merknadene til bestemmelsen.

Merverdiavgiftsloven § 5 første ledd nr. 1 bokstav d første punktum unntar omsetning fra veldedige og allmennyttige institusjoner og organisasjoner av prospektkort, brosjyrer, kalendere og andre gjenstander av ubetydelig verdi fra loven. Eksemplifiseringen i gjeldende lov er ikke videreført i ny merverdiavgiftslov og heller ikke i forskriften.

§ 3-12-1 første ledd om at omsetningen av varene må skje leilighetsvis og som ledd i organisasjonens virksomhet, er en videreføring av forvaltningspraksis. Med leilighetsvis menes at omsetningen skjer i et begrenset tidsrom og at salget ikke skjer fra et fast utsalgssted.

Annet ledd om omsetning av varer med organisasjonens logo viderefører Skattedirektoratets vedtak 19. mars 1993 truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70 etter fullmakt fra Finansdepartementet. Vedtaket er tatt inn i Av nr. 6/1993 punkt 2. Slike varer kan for eksempel være jakkemerker, vimpler, ferdighetsmerker og lignende. Eksemplene er ikke tatt inn i forskriften. Omsetning av slike varer er unntatt selv om salget ikke skjer leilighetsvis.

Til § 3-12-2 Varer til betydelig overpris

Utgangspunktet er at beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften ved omsetning av varer og tjenester er vederlaget. Fra 1. juli 1992 kunne veldedige og allmennyttige institusjoner og organisasjoner benytte et redusert beregningsgrunnlag når de solgte gjenstander til betydelig overpris. Utfyllende regler ble gitt i forskrift nr. 101. Den 1. juli 1999 ble reglene om redusert beregningsgrunnlag erstattet av et generelt unntak for veldedige og allmennyttige institusjoner

og organisasjoner som omsetter varer til betydelig overpris, jf. merverdiavgiftsloven § 5 første ledd nr. 1 bokstav d annet punktum. Bestemmelsene i forskrift nr. 101 om hva som skal anses som betydelig overpris er videreført i § 3-12-2.

Første ledd viderefører forskrift nr. 101 § 2 første ledd.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 101 § 3.

Tredje ledd viderefører forskrift nr. 101 § 2 siste ledd.

Til § 3-12-3 Annonser i medlemsblader o.l.

Bestemmelsen viderefører Skattedirektoratets vedtak 19. mars 1993 truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70 etter fullmakt fra Finansdepartementet. Vedtaket er tatt inn i Av nr. 6/1993 punkt 5. Regelen begrenser antall publikasjoner, eventuelt med bilag, til fire i løpet av en periode på tolv måneder. Et nytt bilag med annonser til en tidligere utgitt publikasjon anses som en egen publikasjon.

Til § 3-12-4 Brukte varer fra butikk

Bestemmelsen viderefører den delen av merverdiavgiftsloven § 5 første ledd nr. 1 bokstav e som ikke er tatt inn i merverdiavgiftsloven § 3-12 første ledd bokstav d.

Til § 3-12-5 Varer fra enkeltstående og kortvarige salgsarrangementer

Bestemmelsen viderefører forvaltningspraksis om unntak for omsetning av varer som skjer i forbindelse med loppemarkeder, julemesser, 17. mai mv.

Til § 3-12-6 Varer fra kiosk

Bestemmelsen viderefører Skattedirektoratets vedtak 19. mars 1993 truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70 etter fullmakt fra Finansdepartementet. Vedtaket er tatt inn i Av nr. 6/1993 punkt 3. Varer tilberedt av organisasjonens medlemmer kan for eksempel være vafler, boller, kaker og kaffe.

Til § 3-12-7 Servering

Bestemmelsen viderefører Skattedirektoratets vedtak 19. mars 1993 truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70 etter fullmakt fra Finansdepartementet. Vedtaket er tatt inn i Av nr. 6/1993 punkt 4.

Til § 3-12-8 Omsetning til ledd innenfor samme institusjon eller organisasjon

Bestemmelsen viderefører den delen av merverdiavgiftsloven § 5 første ledd nr. 1 bokstav g som ikke er tatt inn i merverdiavgiftsloven § 3-12 fjerde og femte ledd.

Til § 3-13-1 Omsetning til ledd innenfor samme organisasjon eller forening

Bestemmelsen viderefører den delen av merverdiavgiftsloven § 5 første ledd nr. 1 bokstav g som ikke er tatt inn i merverdiavgiftsloven § 3-13 annet og tredje ledd.

Kapittel 4 Grunnlaget for beregning av merverdiavgift

Til § 4-2-1 Kredittkostnader

Bestemmelsen er en videreføring av merverdiavgiftsloven § 18 tredje ledd.

Til § 4-2-2 Premie til ansvarsforsikring ved leasing av motorkjøretøy

Bestemmelsen viderefører Finansdepartementets vedtak 4. desember 1981 truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70. Vedtaket er inntatt i Av nr. 33/1981.

Til § 4-2-3 Produktavgift og salgsavgift ved fiskeres omsetning av fisk gjennom salgslag

Bestemmelsen viderefører Finansdepartementets vedtak 11. desember 1974 truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70.

Til § 4-3-1 Leieforedling av edelmetaller

Første og tredje punktum viderefører Finansdepartementets vedtak 1. august 1983 truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70, inntatt i Av nr. 22/1983. *Annet punktum* er en innstramming i de tilfellene der det skjer et bytte av smykker mot nye smykker. Ordningen er her uheldig fordi den åpner for at det ved omsetning av nye smykker gjøres fradrag i omsetningsverdien, og dermed også i beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften, for smykker eller annet gull som kunden samtidig leverer inn. Det er ingen grunn til at innbytte av gamle smykker mot helt nye skal omfattes av den særskilte beregningsregelen i første punktum. Ved omsetning av smykker bør merverdiavgiften på vanlig måte beregnes av varens alminnelige omsetningsverdi, selv om smykker tas i innbytte. Dette samsvarer med de alminnelige regler for bytte av varer. Det bør likevel være mulig å levere gull til omarbeiding, for eksempel hos en gullsmed, og at det bare skal beregnes merverdiavgift av arbeidet. Forutsetningen må da være at kunden får tilbake nøyaktig det samme gullet som kunden innleverte, men i bearbeidet stand. Dette samsvarer med tilsvarende regler i Sverige.

Til § 4-3-2 Alminnelig omsetningsverdi – bytte av motorkjøretøy i bilbransjen

Bestemmelsen viderefører den delen av forskrift nr. 91 § 1 som gjelder innbytte.

Til § 4-4-1 Alminnelig omsetningsverdi – omsetning av motorkjøretøy i bilbransjen

Bestemmelsen viderefører den delen av forskrift nr. 91 § 1 som gjelder omsetning av motorkjøretøy i de tilfellene der det foreligger interessefellesskap som nevnt i merverdiavgiftsloven § 4-4.

Til § 4-7-1 Endelig konstatert tap

Bestemmelsen forskriftsfester forvaltningspraksis om når tap på utestående fordring kan anses endelig konstatert og tilsvarer forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til skatteloven § 6-2-1.

Til § 4-8-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer til baneanlegg og vei

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 56 § 13 og forskrift nr. 64 § 11.

Til § 4-9-1 Alminnelig omsetningsverdi – motorkjøretøy i bilbransjen

Bestemmelsen viderefører den delen av forskrift nr. 91 § 1 og 2 som gjelder ved uttak av motorkjøretøy.

Til § 4-9-2 Alminnelig omsetningsverdi – drikkevarer i hotell- og restaurantbransjen mv.

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 95. Kafé- og cateringvirksomhet er tilføyd i bestemmelsen fordi slike virksomheter bør kunne bruke det samme beregningsgrunnlaget som restaurant- og hotellvirksomhet, jf. også § 4-9-3.

Til § 4-9-3 Alminnelig omsetningsverdi – matvarer i hotell- og restaurantbransjen mv.
Bestemmelsen viderefører langvarig forvaltningspraksis. Det vises til Av nr. 4/81, 14. januar 1981 og Av nr. 18/84, 5. juli 1984.

Til § 4-9-4 Alminnelig omsetningsverdi – veldedige og allmennyttige institusjoner og organisasjoner

Bestemmelsen forskriftsfester et § 70-vedtak truffet av Skattedirektoratet 19. mars 1993 etter fullmakt fra Finansdepartementet, jf. Av nr. 6/1993.

Kapittel 5 Merverdiavgiftssatsene og områdene for disse

Til § 5-2-1 Varer som anses som næringsmidler

Første ledd viderefører forskrift nr. 120 § 2 første ledd og deler av annet ledd.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 120 § 2 tredje ledd.

Til § 5-2-2 Varer som ikke anses som næringsmidler

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 120 § 3. Forskrift nr. 120 § 3 bokstav c videreføres i annet ledd. Bestemmelsen viser i dag til lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader § 3 tredje ledd. I § 5-2-2 vises det i stedet til forskrift av 6. februar 2003 nr. 141 om innhold i og merking av tobakksvarer § 3 nr. 1, som definerer tobakksvarer.

Til § 5-2-3 Råvarer og innsatsvarer

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 120 § 4.

Til § 5-2-4 Kombinerte varer

Første ledd første punktum viderefører forskrift nr. 120 § 5 annet ledd. *Annet punktum* viderefører forskrift nr. 120 § 5 første ledd.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 120 § 6 annet ledd.

Til § 5-2-5 Serveringstjenester

Bestemmelsen viderefører den delen av forskrift nr. 120 § 7 som ikke er tatt inn i merverdiavgiftsloven § 5-2, bortsett fra at det nå ikke er henvist til serveringsloven. Forskriftens § 7 tredje ledd annet punktum og siste ledd videreføres ikke.

Til § 5-5-1 Fordeling av vederlaget ved overnatting med hel- og halvpensjon

Første ledd er en kodifisering av regelverket.

Annet og tredje ledd viderefører forskrift nr. 74 §§ 1 og 2 i den forstand at bestemmelsene er gått over fra å være regler om fordeling mellom avgiftspliktig og avgiftsfri omsetning, til å være regler om fordeling mellom høy og lav sats.

Til § 5-5-2 Fordeling av vederlaget ved overnatting med frokost

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 74 § 4.

Kapittel 6 Fritak for merverdiavgift

Til § 6-2-1 Tidsskrift

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 16 § 1.

Til § 6-2-2 Publikasjoner som ikke er tidsskrift
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 16 § 2.

Til § 6-2-3 Abonnements- og foreningstidsskrift
Første ledd viderefører forskrift nr. 16 § 3 første ledd.
Annet ledd viderefører forskrift nr. 16 § 4.
Tredje ledd viderefører forskrift nr. 16 § 3 annet ledd.

Til § 6-2-4 Utenlandske abonnements- og foreningstidsskrift
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 16 § 5.

Til § 6-2-5 Politiske, litterære eller religiøse tidsskrift
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 16 § 6.

Til § 6-2-6 Trykking av tidsskrift
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 16 § 7.

Til § 6-2-7 Melding om nytt tidsskrift mv.
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 16 §§ 8 og 9.

Til § 6-2-8 Eldre årganger og enkeltheft av tidsskrift
Bestemmelsen forskriftsfester et fritak gitt av Finansdepartementet 10. mars 1981 med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70.

Til § 6-2-9 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.
Første ledd om omsetning av tidsskrift i siste omsetningsledd viderefører forskrift nr. 21 § 1. Det er vurdert om forskriften § 1 annet punktum om at man ved vareopptelling skal føre tidsskrift som er fritatt for merverdiavgift på egne lister, i dag har noen selvstendig betydning. En tilsvarende regel følger av bokføringsforskriften § 6-1 tredje ledd nr. 2 om at varer som etter sin art er fritatt for merverdiavgift ved omsetning skal skilles ut og vises som egne grupper. Det antas at avgiftssubjekt i bransjen kan omsette også andre typer fritatte varer, for eksempel bøker, slik at kontrollen kan bli vanskeliggjort dersom forskrift nr. 21 § 1 annet punktum ikke videreføres. Bestemmelsen er derfor beholdt i forskriften.

Annet ledd om omsetning av tidsskrift til videreforhandlere viderefører forskrift nr. 21 § 4 første punktum. Annet punktum om omsetning i siste omsetningsledd et utelatt som overflødig ved siden av utkastets § 6-2-9 første ledd.

Til § 6-3-1 Bøker
Bestemmelsen kodifiserer forvaltningspraksis.

Til § 6-3-2 Publikasjoner som ikke er bøker
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 19 §§ 2 og 3. Dette gjelder likevel ikke § 2 nr. 9, som nå står i merverdiavgiftsloven § 6-3 annet ledd.

Til § 6-3-3 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 21 § 1 og § 4 første punktum. Det vises til merknadene til § 6-2-9.

Til § 6-5-1 Husholdningsbruk

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 8 § 1 første ledd. Ordet "barnehjem" er erstattet med den mer tidsriktige betegnelsen "barneverninstitusjon og senter for familie og barn".

Til § 6-5-2 Alternative energikilder

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 8 § 1 annet ledd.

Til § 6-6-1 Varer som er omfattet av fritaket

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 78 § 2.

Til § 6-6-2 Tjenester som er omfattet av fritaket

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 78 § 3. Det er ikke ansett som nødvendig å videreføre forskrift nr. 78 § 4 om varer og tjenester som ikke er omfattet av fritakene i §§ 2 og 3.

Oppregningen i § 4 er ikke uttømmende, og må bare anses som eksempler på varer og tjenester ikke som ikke omfattes av fritakene. Det vises til høringsnotatets avsnitt 2.7 om bruken av eksempler i forskriftsteksten.

Til § 6-7-1 Vei

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 55 § 4.

Til § 6-7-2 Offentlig vei

Første punktum viderefører forskrift nr. 55 § 2.

Annet punktum viderefører forskrift nr. 55 § 3.

Til § 6-7-3 Tjenester som er omfattet av fritaket

Bokstav a og b viderefører forskrift nr. 55 § 1. Den delen av bokstav b som gjelder senketunneler viderefører Finansdepartementets vedtak 30. september 2004, truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70, om fritak for prefabrikasjon av senketunneler. *Bokstav c* viderefører i mer generell form Finansdepartementets vedtak 25. september 1984, truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70, som fritok riving av gamle bruer (Av 26/84 nr. 8).

Til § 6-7-4 Tjenester som ikke er omfattet av fritaket

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 55 § 5 og forskrift nr. 56 § 8. Betegnelsene "telegraflinjer" i forskrift nr. 55 § 5 bokstav f og "telefon" og "telegraf" i forskrift nr. 56 § 8 er endret til "telelinjer".

Til § 6-7-5 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 56 §§ 9 og 10, forskrift nr. 84 §§ 8 og 9 og Finansdepartementets vedtak 30. september 2004, truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70, om fritak for prefabrikasjon av senketunneler.

Til § 6-8-1 Baneanlegg

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 63 § 2. Begrepet "telefonlinjer" i § 2 nr. 5 er endret til "telelinjer".

Til § 6-8-2 Tjenester som er omfattet av fritaket

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 63 § 1.

Til § 6-8-3 Tjenester som ikke er omfattet av fritaket
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 63 § 3.

Til § 6-8-4 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 64 § 8 og forskrift nr. 84 § 8.

Til § 6-9-1 Fiskefartøy
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 9 § 1 annet ledd bokstav b og § 3.

Til § 6-9-2 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for fiskefartøy under 15 meter
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 9 § 1 tredje ledd. Vilkåret om at fartøyet kun benyttes til fiske er en kodifisering av forvaltningspraksis.

Til § 6-9-3 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved bygging mv. av fartøy
Første punktum viderefører forskrift nr. 43 nr. 1 og 2. *Annet punktum* er ny. Fordi det er et krav at fartøyet kun benyttes til yrkesmessig fiske må selger dokumentere sin avgiftsfrie omsetning med en erklæring fra kjøper om at fartøyet utelukkende anskaffes til slik bruk.

Til § 6-10-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved bygging mv. av luftfartøy
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 43 nr. 1 og 2.

Til § 6-11-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved bygging mv. av plattformer
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 43 nr. 1 og 2.

Til § 6-11-2 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved bygging mv. av rørledninger
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 27 § 6 og forskrift nr. 60 fjerde ledd.

Til § 6-12-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.
Bestemmelsen er en videreføring av forvaltningspraksis.

Til § 6-13-1 Amerikanske elementer

Bestemmelsen viderefører forvaltningspraksis om fritak for merverdiavgift for amerikansk forsvarsinnsats i Norge, hjemlet i Noteveksling mellom USA og Norge datert 27. juni 1952, se St.prp. nr. 53 (1952).

Fritaket i *annet ledd* omfatter både dagligvarer og andre varer.

Til § 6-13-2 NATO-hovedkvarter

Bestemmelsen viderefører forvaltningspraksis når det gjelder fritak for merverdiavgift for omsetning fra NATO-hovedkvarter til hovedkvarterets personell og offisielle gjester, hjemlet i tilleggsprotokoll datert 28. august 1952 om status for internasjonale hovedkvarterer opprettet i henhold til traktaten for det nordatlantiske område og status for deres styrker (Paris - protokollen), se St.prp. nr. 155 (1952), og tilleggsavtale mellom Norge og det øverste hovedkvarter for de allierte styrker i Europa (SHAPE) datert 10. januar 1996.

Fritaket i *første ledd* avgrenses mot omsetning i privat regi, for eksempel private fester som ikke arrangeres i regi av NATO-hovedkvarteret.

Fritaket i *annet ledd* omfatter både dagligvarer og andre varer.

Til § 6-13-3 Utenlandske NATO-styrker på øvelse

Bestemmelsen viderefører et fritak gitt av Finansdepartementet ved vedtak 24. juni 1978 og 30. august 1978, truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70.

Til § 6-13-4 Forhåndslagring av militært utstyr

Bestemmelsen viderefører dels forvaltningspraksis om fritak for merverdiavgift for amerikansk forsvarsinnsats i Norge, hjemlet i Noteveksling mellom USA og Norge datert 27. juni 1952, se St.prp. nr. 53 (1952), dels Finansdepartementets fritak 19. september 1983 fastsatt med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70. Det er presisert i bestemmelsen at fritaket bare gjelder varer og tjenester som har tilknytning til forhåndslagring i merverdiavgiftsområdet, ikke utgifter som måtte påløpe her, men som gjelder forhåndslagring utenfor merverdiavgiftsområdet.

Til § 6-13-5 Drivstoff mv. til militære luftfartøy

Med hjemmel i avtale mellom partene i traktaten for det nordatlantiske område om status for deres styrker (NATO SOFA-avtalen) datert 19. juni 1951, se St.prp. nr. 117 (1952), er det innført fritak for merverdiavgift slik at oljeselskapene kan fakturere utenlandske avdelinger fra NATO-land uten merverdiavgift ved omsetning av drivstoff og smøremidler til deres militære luftfartøyer. Et tilsvarende fritak gjelder for omsetning av drivstoff og smøremidler til militære luftfartøy som tilhører stater tilsluttet Partnerskap for Fred-samarbeidet, se avtale mellom statene i NATO og de øvrige deltakerstatene i Partnerskap for Fred-samarbeidet (PFP SOFA) datert 19. juni 1995. Disse fritakene foreslås forskriftsfestet i § 6-13-5.

Drivstoff og smøremidler til utenlandske militærfartøyer er fritatt for merverdiavgift etter merverdiavgiftsloven § 6-30 første ledd, jf. forskriftsutkastet § 6-30-1 første ledd. Det vises til Av nr. 13/88 nr. 5, der det er uttalt at fritaket for varer og tjenester til utenlandske fartøyer også omfatter utenlandske marinefartøyer.

Også drivstoff og smøremidler til utenlandske kjøretøyer til NATO-styrker på øvelse her i landet er etter NATO SOFA-avtalen fritatt/refusjonsberettiget. Det eksisterer imidlertid en ordning med dekning av disse utgiftene over Forsvarsdepartementets budsjett. Forsvarsdepartementet får en årlig kompensasjon som er ment å skulle dekke slike utgifter. Levering av drivstoff og smøremidler til kjøretøy tilhørende deltakerstater i Partnerskap for Fred-samarbeidet vil trolig også omfattes av denne ordningen. Det er derfor ikke innarbeidet noen bestemmelser om disse kjøretøyene i forskriftsutkastet.

Til § 6-13-6 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

Bestemmelsen krever at fritakene i § 6-13-1 første ledd og §§ 6-13-3 til § 6-13-5 dokumenteres med bekreftelse fra kjøperen på hvilket fritatt formål anskaffelsen er til. Dette innebærer at kjøperen må beskrive bruken av anskaffelsen på en slik måte at avgiftsmyndighetene kan se hvilket fritatt formål som er aktuelt.

Til § 6-17-1 Registrerings - og dokumentasjonsplikt mv. ved uttak av varer ut av merverdiavgiftsområdet

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 35 pkt. 3, men er også en kodifisering av et generelt prinsipp.

Til § 6-20-1 Næringer som er omfattet av fritaket

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 38 § 6. Fritaket i første ledd gjelder for avgiftssubjekter som skal levere oppgave en gang i året etter merverdiavgiftsloven § 15-4. Det er ikke avgjørende om subjektet rent faktisk leverer slik oppgave eller om det har fått anledning til å levere ordinære oppgaver etter lovens § 15-5 tredje ledd.

Til § 6-20-2 Vilkår for fritak ved uttak av virke fra egen skog mv.

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 38 § 7. Ordet ”hovedsakelig” er i samsvar med forvaltningspraksis endret til ”80 prosent”.

Til § 6-20-3 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved leveranser av skurtømmer til sagbruk

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 38 § 7 tredje ledd fjerde punktum.

Til § 6-20-4 Uttak til sameie- eller fellestiltak

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 38 § 8.

Til § 6-20-5 Fast eiendom i tilknytning til primærnæringene

Bestemmelsen viderefører forvaltningspraksis. Det vises til merknadene til § 8-3-1.

Til § 6-21-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved utførsel av varer

Første ledd viderefører forskrift nr. 35 punkt 2 første ledd første punktum. Attestasjonskravet for utførsel er nå harmonisert med tollforskriften § 4-23-2 annet og tredje ledd. Kravet til salgsdokument, som gjelder alle fritaksbestemmelser i kapittel 6 er på samme måte som attestasjonskravet tydeliggjort ved at kravet nå fremgår av forskriftsteksten.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 35 punkt 2 annet ledd bokstav a og b. Dagens krav om tollstempel er ikke lengre aktuelt. Vilkåret om at det skal foreligge et fraktdokument som skal stemples av transportøren er heller ikke videreført. Attestasjonskravet for varer etter annet ledd er likt som for varer etter første ledd.

Til § 6-21-2 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved utførsel av varer til bruk i petroleumsvirksomheten

Første ledd er nytt. Fritaket for varer som utføres til bruk i petroleumsvirksomhet skal som hovedregel dokumenteres med tolldeklarasjon. Dette harmonerer med tolloven § 4-11, jf. tollforskriften § 4-11-1 som fastslår at den som vil utføre en vare skal legge frem en utførselsdeklarasjon for tollmyndighetene. Første ledd blir nå lik § 6-21-1 første ledd. Se merknadene til denne bestemmelsen.

For varer som er unntatt fra deklareringsplikt, følger det av *annet ledd* at fritaket skal dokumenteres med en skriftlig bestilling fra kjøperen. Bestillingen skal inneholde opplysninger som nevnt i bokføringsforskriften § 5-1-1 nr. 1–4. Dette er i all hovedsak en videreføring av forskrift nr. 27 § 6 første ledd og forskrift nr. 60. Gjeldende vilkår om at forbruksstedet skal framgå av bestillingen, er ikke videreført. Dette anses ikke som nødvendig da det i disse tilfellene er en forutsetning at levering skal skje på kontinentalsokkelen. Kravet til salgsdokument og attestasjon for utførsel er likt med § 6-21-1 annet ledd. Attestasjonskravet i annet ledd er nytt.

I forskrift nr. 27 § 6 annet ledd er Skattedirektoratet gitt en adgang til å dispensere fra kravene til den skriftlige bestillingen. Denne adgangen er ikke videreført. I praksis er de kravene som er stilt til slik alternativ dokumentasjon like omfattende. Videre er det etter

forvaltningspraksis et vilkår at verdien i salgsdokumentet ikke overstiger 5000 kroner. En dispensasjonsbestemmelse ville derfor først og fremst ha medført en komplisering av regelverket og i liten grad en administrativ forenkling for de næringsdrivende.

Tredje ledd er en videreføring av forskrift nr. 60 tredje ledd.

Til § 6-22-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved utførelse av tjenester

Første ledd første punktum viderefører forskrift nr. 35 punkt 4 første ledd. At tidspunkt og sted for levering av ytelsen skal framgå av salgsdokumentet, står uttrykkelig i bokføringsforskriften § 5-1-1 nr. 4. Dette trenger derfor ikke stå i merverdiavgiftsforskriften. Formuleringen ”opplysninger som viser at tjenesten helt ut er til bruk utenfor merverdiavgiftsområdet” er ment å klargjøre at det må gis en beskrivelse av tjenesten på en måte som gjør at avgiftsmyndighetene kan se at omsetningen er avgiftfri. *Annet punktum* er en videreføring av forskrift nr. 24 § 8 tredje ledd.

Annet ledd er en videreføring av forskrift nr. 35 punkt 4 annet ledd første punktum. Etter bokføringsforskriften § 5-1-2 skal salgsdokument minst inneholde kjøperens navn og adresse eller organisasjonsnummer. Siden det i utgangspunktet er et vilkår for fritak etter § 6-22 annet og tredje ledd at mottakeren er hjemmehørende utenfor merverdiavgiftsområdet, er det presisert at adressen skal framgå av salgsdokumentet.

Til § 6-23-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer som legges inn på tollager
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 35 punkt 8.

Til § 6-24-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer som videreselges ut av merverdiavgiftsområdet

Bestemmelsen er en videreføring av forskrift nr. 35 punkt 2 a, men er harmonisert med bestemmelsene om bestillingsseddel i § 6-21-2 annet og tredje ledd. Det vises til merknadene til denne bestemmelsen.

Til § 6-25-1 Minimumsbeløp for fritak

Bestemmelsen er en videreføring av forskrift nr. 24 § 19 første og annet ledd.

Til § 6-25-2 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer til turister fra andre land enn Danmark, Finland eller Sverige

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 35 punkt 7 andre del.

Til § 6-25-3 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer til turister fra Danmark, Finland eller Sverige

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 35 punkt 7 første del.

Til § 6-26-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 35 punkt 2 b.

Til § 6-27-1 Mengde vare

I tollforskriften § 4-30-13 femte ledd er det presisert at det fra tollager C ikke må selges større kvanta toll- og avgiftsfritt til den enkelte passasjer enn det den reisende kan innføre toll- og avgiftsfritt til merverdiavgiftsområdet. Varekjøp i ankomstbutikken er dermed likestilt med innførsel av slike varer. Hva som kan innføres toll- og avgiftsfritt framgår av tollforskriften § 5-

1-1 følgende. Begrensningene for varetyper og -mengder framgår av tollforskriften § 5-1- 2, og § 6-27-1 henviser derfor til denne bestemmelsen.

Til § 6-28-1 Tilknytningstransport

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 31 § 1 tredje og fjerde ledd.

Til § 6-28-2 Varetransport

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 31 § 3.

Til § 6-28-3 Registrerings- dokumentasjonsplikt mv.

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 34 punkt 1.

Til § 6-30-1 Varer som er omfattet av fritaket

Første ledd første punktum viderefører forskrift nr. 24 § 1 første ledd og § 2 første ledd første punktum. *Annet punktum* viderefører forskrift nr. 24 § 7.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 24 § 6.

Til § 6-30-2 Tjenester som er omfattet av fritaket

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 24 § 8 første ledd. Vilkåret i § 8 annet ledd bokstav a om at tjenestene må utføres for fartøyet antas ikke å ha noen betydning ved siden av vilkåret om at tjenesten helt ut må være til bruk for fartøyet, og er derfor ikke videreført.

Til § 6-30-3 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

Første ledd viderefører forskrift nr. 35 punkt 1 første del.

Annet ledd er nytt. Ved salg av varer som nevnt i § 6-30-1 annet ledd annet punktum skal tillatelsen til proviantering etter tollforskriften § 4-23-6, jf. § 4-23-4 utgjøre en del av legitimasjonen for det avgiftsfrie salget.

Tredje ledd viderefører forskrift nr. 35 punkt 4 første ledd første punktum.

Til § 6-30-4 Varer som er omfattet av fritaket

Første ledd første punktum viderefører forskrift nr. 24 § 9 første ledd og § 11 første ledd første alternativ. *Annet punktum* viderefører forskrift nr. 24 § 13.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 24 § 12.

Tredje ledd viderefører forskrift nr. 24 § 10 annet ledd. Sistnevnte bestemmelse bruker betegnelsen ”slappkisten”. Med dette forstås proviant og toalettartikler til bruk for mannskapet. Ordet ”slappkiste” er noe gammelmodig og lite veiledende, og er derfor byttet ut med ”mat, drikke og tobakkvarer til forpleining eller omsetning til mannskap”. Adgangen til ufortollet proviantering av slike varer blir regulert i tollforskriften § 4-23-4 tredje ledd tredje punktum og § 4-23-5 annet ledd. Dette innebærer en materiell endring ved at toalettartikler til forpleining eller omsetning til mannskap vil bli regulert av den generelle bestemmelsen i første ledd.

Fjerde ledd er en videreføring av tidligere forskrift nr. 24 § 11 første ledd annet alternativ.

Til § 6-30-5 Tjenester som er omfattet av fritaket

Første ledd bokstav a til c og annet ledd viderefører forskrift nr. 24 § 15 første ledd bokstav b, c og e. Forskriften § 15 første ledd bokstav a antas å være dekket av merverdiavgiftsloven § 6-9 annet ledd. Første ledd *bokstav d* viderefører Finansdepartementets vedtak 8. oktober 1970, truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70.

Annet ledd er en videreføring av forskrift nr. 24 § 15 annet ledd.

Til § 6-30-6 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

Første ledd viderefører forskrift nr. 35 punkt 5 annet ledd og tredje ledd første og annet punktum.

Annet ledd tilsvare § 6-30-3 annet ledd.

Tredje ledd er en videreføring av forskrift nr. 35 punkt 5 første ledd første punktum. Dette er i praksis ufortollete varer som omsettes fra et tollager og som dermed skal tollekspederes når de skal tas ut fra tollageret. Det er derfor naturlig å bruke tolldeklarasjon som dokumentasjon for fritaket. Begrepet "skattegodtgjørelsesvarer" i § 11 tredje ledd sto i tolloven 1966 § 1 nr. 5, men eksisterer ikke lenger.

Fjerde ledd viderefører forskrift nr. 35 punkt 5 femte ledd første og annet punktum, men er harmonisert med de øvrige bestemmelsene om hva slike skriftlige bestillinger skal inneholde ved at det vises til bokføringsforskriften. Forskrift nr. 35 punkt 5 sjette ledd om at speditøren skal tollekspedere varene på vegne av rederiet og sende kopi av blant annet tolldeklarasjonen til rederiet anses som overflødig og videreføres ikke.

Til § 6-30-7 Varer som er omfattet av fritaket

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 27 § 4 første ledd. Det er ikke noe krav om at varene må leveres direkte til fartøyet.

Til § 6-30-8 Tjenester som er omfattet av fritaket

Første ledd bokstav a og b og annet ledd viderefører forskrift nr. 27 § 4 tredje ledd bokstav b og c og fjerde ledd. Forskriften § 4 tredje ledd bokstav a antas å være dekket av merverdiavgiftsloven § 6-9 annet ledd. Første ledd *bokstav c* er ny. Levering av slike tjenester til spesialfartøy blir i likhet med levering av tilsvarende tjenester til blant annet fartøy i utenriks fart fritatt for merverdiavgift.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 27 § 4 fjerde ledd.

Til § 6-30-9 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 27 § 6 og forskrift nr. 60, men er harmonisert med bokføringsforskriften § 5-1-1 om hvilke opplysninger et salgsdokument skal inneholde. Forskrift nr. 27 § 6 annet ledd om at Skattedirektoratet kan dispensere fra kravene til den skriftlige bestillingen, er ikke videreført. Det vises til merknadene til § 6-21-2 annet ledd for den nærmere begrunnelsen for dette. Regelen om at selgeren må ha en bekreftelse fra kjøperen om at varene er mottatt til bruk i petroleumsvirksomhet er ny. Bortsett fra at det ikke er et krav om bekreftelse på at varene er levert om bord i skipet, vil kravet til bekreftelse være lik som for andre fartøy.

Til § 6-30-10 Varer til norske fiske- og fangstfartøy som oppholder seg utenfor merverdiavgiftsområdet

Bestemmelsen er ny. Bakgrunnen for bestemmelsen er at gjeldende kompensasjonsordning (for toll, mva. og særavgifter) på proviant om bord i fiske- og fangstfartøy i fjerne farvann ble erstattet med et fritak etter merverdiavgiftsloven § 6-30 fjerde ledd i budsjettopplegget for 2010. Se Prop. 1 L 2009-2010 kap. 13.

Til § 6-30-11 Varer og tjenester til fartøy som oppholder seg utenfor merverdiavgiftsområdet
Første ledd er dels ny og dels en videreføring av de bestemmelser som gjelder for omsetning av varer og tjenester til værskip i forskrift nr. 24 § 9 tredje ledd og § 11 første ledd første alternativ. Fritaket erstatter også de enkeltvedtak som er truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven (1969) § 16 annet ledd bokstav a. Kravet til sammenhengende opphold utenfor merverdiavgiftsområdet på minst 14 dager gjelder tilsvarende etter tollforskriften § 4-23-5 første ledd bokstav b. Det er et vilkår at varene blir brukt i næringsvirksomhet eller offentlig tjeneste. Tilsvarende gjelder etter tollforskriften § 4-23-4 andre ledd. *Tredje punktum* er en videreføring av den delen av forskrift nr. 24 § 13 som i dag gjelder for værskip.

Annet ledd viderefører den delen av forskrift nr. 24 § 10 annet ledd og § 11 tredje ledd som i dag gjelder for værskip.

Tredje ledd er en videreføring av den delen av forskrift nr. 24 § 15 første ledd bokstav b, c og e som gjelder værskip. Forskriftens § 15 første ledd bokstav a antas å være dekket av merverdiavgiftsloven § 6-9 annet ledd.

Til § 6-30-12 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for fartøy som oppholder seg utenfor merverdiavgiftsområdet

Første ledd viderefører forskrift nr. 35 punkt 5 andre og tredje ledd. For fritaket etter § 6-30-10 er regelen ny.

Annet ledd er en videreføring av forskrift nr. 35 punkt 5 første ledd. For fritaket etter § 6-30-10 er regelen ny.

Til § 6-30-13 Fartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet

Første ledd er en videreføring av forskrift nr. 24 § 9 fjerde ledd.

Annet ledd er en videreføring av forskrift nr. 24 § 12. Selv om § 6-30-13 første ledd gjelder fartøy som går i innenriks fart, er det ikke uaktuelt at slike fartøy for en enkelt tur seiler til Danmark, Sverige eller Finland med passasjerer.

Tredje ledd er en videreføring av forskrift nr. 24 § 10 annet ledd. Det vises til merknadene til § 6-30-4 tredje ledd.

Fjerde ledd er en videreføring av vilkårene for fritak i forskrift nr. 35 punkt 5 fjerde til sjette ledd.

Til § 6-30-14 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for fartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet

Første ledd viderefører forskrift nr. 35 pkt. 5 andre og tredje ledd.

Annet ledd er nytt. Bestemmelsen tilsvarer § 6-30-3 annet ledd og § 6-30-6 annet ledd.

Tredje ledd viderefører forskrift nr. 35 punkt 5 første ledd første punktum.

Fjerde ledd viderefører forskrift nr. 35 punkt 5 femte ledd første og annet punktum, men er harmonisert med kravene til salgsdokument i bokføringsforskriften. Forskrift nr. 35 punkt 5 sjette ledd om at speditøren skal tollekspedere varene på vegne av rederiet og sende kopi av blant annet tolleklarasjonen til rederiet anses som overflødig og videreføres ikke.

Til § 6-31-1 Luftfartøy i utenriks fart

Første ledd første punktum viderefører forskrift nr. 24 § 9 første ledd og § 11 første ledd første alternativ. *Annet punktum* er en videreføring av forskrift nr. 24 § 12.

Annet ledd er en videreføring av forskrift nr. 24 § 15 første ledd bokstav b, c og d. Forskriftens § 15 første ledd bokstav a antas å være dekket av merverdiavgiftsloven § 6-10 annet ledd.

Til § 6-31-2 Luftfartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet

Første ledd viderefører de delene av forskrift nr. 24 § 9 fjerde ledd annet punktum og § 11 første ledd som gjelder luftfartøy.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 24 § 12.

Til § 6-31-3 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for luftfartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet

Første ledd viderefører forskrift nr. 35 pkt. 5 tredje ledd.

Annet ledd er nytt og tilsvarende §§ 6-30-3 annet ledd, 6-30-6 annet ledd og 6-30-14 annet ledd.

Til § 6-32-1 Varer som er omfattet av fritaket

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 27 § 1 første ledd. Begrensningene i forskrift nr. 27 § 1 tredje ledd videreføres ikke. Begrensningen i tredje ledd bokstav a for varer til bruk her i landet må anses som overflødig siden det uttrykkelig framgår av merverdiavgiftsloven § 6-32 første ledd at fritaket gjelder for varer til bruk i havområder utenfor merverdiavgiftsområdet. For varer for omsetning til mannskap, jf. § 1 tredje ledd bokstav b, har virksomhetene som nevnt i merverdiavgiftsloven § 6-32 første ledd under enhver omstendighet fradragsrett. Videre er dette en begrensning som ikke gjelder for omsetning direkte til sokkelen, jf. merverdiavgiftsloven § 6-21.

Til § 6-32-2 Tjenester som er omfattet av fritaket

Første ledd viderefører forskrift nr. 27 § 2 bokstav b og c. Det er presisert i bestemmelsen at den ikke regulerer tjenester knyttet til plattformer som nevnt i § 6-11. Rekkevidden av forskrift nr. 27 § 2 bokstav b utvides noe slik at fritaket også omfatter de anlegg og innretninger som det aktuelle utstyret er knyttet til. Det legges til grunn at det finnes anlegg og innretninger som ikke kan anses som plattformer nevnt i § 6-11.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 27 § 5.

Til § 6-32-3 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer til bruk i petroleumsvirksomheten

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 27 § 6 og forskrift nr. 60 via en henvisning til de tilsvarende bestemmelsene i utkastets § 6-21-2. Det vises til merknadene til denne bestemmelsen.

Til § 6-33-1 Registrerings og dokumentasjonsplikt mv. for reklamepublikasjoner på fremmed språk mv.

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 35 punkt 1 andre del første og annet ledd.

Til § 6-34-1 Oppbevaringsplikt mv.

Bestemmelsen er en videreføring av bestemmelsene om oppbevaringsplikt mv. i bl.a. forskrift nr. 34, 35 og 43.

Kapittel 7 Varer som det ikke skal beregnes merverdiavgift av ved innførsel

Til § 7-4-1 Luftfartøy i utenriks fart og luftfartøy som går til havn utenfor merverdiavgiftsområdet

Bestemmelsen er ny og innebærer en harmonisering av bestemmelsene for innførsel av varer med fritakene ved innenlands omsetning. De vedtakene som i dag gjelder på området og er truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven 1969 § 70, er uklare. Det synes ikke å være grunnlag for å behandle vareleveranser til disse luftfartøyene i Norge annerledes enn når tilsvarende varer innføres.

Til § 7-6-1 Varer som leveres på grunn av garanti

Bestemmelsen er en lovfesting av et vedtak gitt av Finansdepartementet 10. oktober 1984 med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70.

Til § 7-6-2 Varer som leveres for klinisk utprøving

Bestemmelsen er en videreføring av forskrift nr. 12 § 5 nr. 19.

Til § 7-6-3 Varer som leveres for testing i laboratorier

Bestemmelsen er en lovfesting av en ordning som har eksistert siden 1952.

Til § 7-6-4 Reproduksjonsmateriale

Bestemmelsen lovfester et vedtak gitt av Finansdepartementet 28. januar 1986 med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70.

Til § 7-8-1 Varer av utdannende, vitenskapelig og kulturell art

Bestemmelsen er en videreføring av forskrift 12 § 5 nr. 3 og 6, hvor det henvises til tollregelverket hva angår vareomfanget. Dette blir nå videreført med en presis henvisning til tollforskriften.

Kapittel 8 Fradrag for inngående merverdiavgift

Til § 8-2-1 Oppføring og drift av bygg mv.

Første ledd viderefører forskrift nr. 18 § 2 første ledd første punktum.

Annet ledd bokstav a viderefører forskrift nr. 18 § 2 første ledd annet punktum. Annet ledd bokstav b viderefører merknadene til forskrift nr. 18 § 2 første ledd femte punktum. Annet ledd bokstav c viderefører merknadene til forskrift nr. 18 § 2 første ledd sjette punktum. Annet ledd bokstav d og e viderefører forskrift nr. 18 § 2 annet ledd første og annet punktum.

Tredje ledd viderefører forskrift nr. 18 § 2 andre ledd tredje punktum.

Til § 8-2-2- Felles driftskostnader

Første punktum viderefører forskrift nr. 18 § 3. Det presiseres at med "siste regnskapsår" menes "forrige regnskapsår". Det vises til klagenemndssak nr. 5988 der nemnda sluttet seg til innstillingen der dette ble presisert. *Annet punktum* er en videreføring av forvaltningspraksis.

Til § 8-2-3 Beltemotorsykkel

Bestemmelsen viderefører Finansdepartementets vedtak 29. august 1997 truffet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70 om at blant annet kjøring til og fra reinflokken gir rett til fradrag for inngående merverdiavgift.

Til § 8-3-1 Fast eiendom i tilknytning til primærnæringene

Bestemmelsen er en videreføring av forvaltningspraksis. Det fulgte av den tidligere avgrensingsforskriften til investeringsavgiftsloven for jordbruk og skogbruk med binæringer at det skulle beregnes investeringsavgift av varer og arbeid med oppføring og påkostning av seter- og skogshusvære. I investeringsavgiftsplikten lå det implisitt en rett til fradrag for inngående merverdiavgift på slike bygg. Når det gjelder gjeterhytter har Finansdepartementet uttalt at slike hytter som er oppsatt i beiteområdene og som hovedsakelig brukes under gjetingen eller på flyttereiser, anses som avskrivbare driftsmidler.

Til § 8-3-2 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for varer til bruk som gave eller utdeling i reklameøyemed

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 35 pkt. 3.

Til § 8-3-3 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. for fartøy og luftfartøy i utenriks fart

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 35 pkt. 6 første, annet og tredje ledd.

Til § 8-6-1 Hvilke anskaffelser et tilbakegående avgiftsoppgjør omfatter

Bestemmelsen viderefører forvaltningspraksis. *Annet punktum* gir tilsvarende regler for hva som kan tas med på første omsetningsoppgave for de som har årsterminoppgave, som for de som har tomåneders terminoppgaver. § 8-6-1 gjelder i den utstrekning justeringsbestemmelsene ikke kommer til anvendelse.

Til § 8-6-2 Frivillig registrerte avgiftssubjekter

Bestemmelsen viderefører forvaltningspraksis.

Til § 8-6-3 Søknad

Bestemmelsen viderefører forvaltningspraksis.

Kapittel 9 Justering og tilbakeføring av inngående merverdiavgift

Til § 9-1-1 Inngående merverdiavgift påløpt i forbindelse med byggetiltak

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 132 § 1-3 tredje ledd.

Til § 9-1-2 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved anskaffelse og framstilling av kapitalvarer

Første og annet ledd viderefører forskrift nr. 132 § 3-2.

Tredje ledd viderefører forskrift nr. 132 § 3-5.

Til § 9-1-3 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved bruk av kapitalvarer

Første og annet ledd viderefører forskrift nr. 132 § 3-1.

Tredje ledd viderefører forskrift nr. 132 § 3-5.

Til § 9-3-1 Justeringsplikt og -rett

Bestemmelsen er en videreføring av forskrift nr. 132 § 2-1.

Til § 9-3-2 Vilkår for overføring av justeringsplikten

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 132 § 2-3.

Til § 9-3-3 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved overføring av justeringsplikten
Første til fjerde ledd viderefører forskrift nr. 132 § 3-3.

Femte ledd viderefører forskrift nr. 132 § 3-5.

Til § 9-3-4 Vilkår for overføring av justeringsretten

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 132 § 2-4.

Til § 9-3-5 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved overføring av justeringsretten

Første og annet ledd viderefører forskrift nr. 132 § 3-4.

Tredje ledd viderefører forskrift nr. 132 § 3-5.

Til § 9-3-6 Overføring av leietakers justeringsplikt og -rett

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 132 § 2-5.

Til § 9-3-7 Overføring av justeringsplikt og -rett og plikt ved fellesregistrering

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 132 § 2-6.

Til § 9-3-8 Overdragerens oppfylning av justeringsplikten etter overføring

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 132 § 2-7.

Til § 9-5-1 Innberetning av justering

Bestemmelsen regulerer innberetning av justering, og hører derfor etter sitt innhold hjemme under merverdiavgiftsloven kapittel 15. Det anses imidlertid som mest brukervennlig at bestemmelsen plasseres sammen med justeringsbestemmelsene for øvrig.

Første ledd viderefører forskrift nr. 132 § 1-1 annet ledd.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 132 § 1-2 annet punktum.

Til § 9-6-1 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved omsetning mv. av personkjøretøy

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 90 § 5 første ledd.

Til § 9-7-1 Vilkår for overføring av tilbakeføringsplikten

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 132 § 2-9 første ledd, men er utformet på samme måte som § 9-3-1.

Forskrift nr. 132 § 2-9 annet ledd om hva som anses som inngående merverdiavgift anses som overflødig. § 9-1-1 er en generell bestemmelse som både gjelder for justering og tilbakeføring som nevnt i § 9-11.

Til § 9-7-2 Registrerings- og dokumentasjonsplikt mv. ved overføring av tilbakeføringsplikten

Første til fjerde ledd viderefører forskrift nr. 132 § 3-3.

Femte ledd viderefører forskrift nr. 132 § 3-5.

Til § 9-8-1 Registrerings-, dokumentasjonsplikt mv. ved omsetning mv. av bygg og anlegg som er fullført før 1. januar 2008

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 72 § 5 første punktum.

Kapittel 10 Refusjon av merverdiavgift

Til § 10-1-1 Minimumsbeløp for refusjon

Første ledd viderefører forskrift nr. 106 § 2 tredje ledd.

Andre ledd er ny, jf. Ot.prp. nr. 76 (2008-2009) side 72 hvor det fremgår at bestemmelsen er i overensstemmelse med hvordan ordningen er forstått i dag.

Til § 10-1-2 Søknad om refusjon, registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

Første ledd første punktum viderefører forskrift nr. 106 § 3 første ledd. *Annet punktum* viderefører § 2 første ledd første punktum, tredje punktum viderefører § 2 første ledd annet punktum og fjerde punktum viderefører § 2 annet ledd.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 106 § 3 annet ledd.

Tredje ledd viderefører forskrift nr. 106 § 3 tredje ledd.

Fjerde ledd viderefører forskrift nr. 106 § 3 første ledd

Til

§ 10-2-1 Tjenester til ambassadebygg

§ 10-2-2 Andre varer og tjenester til offisiell bruk

§ 10-2-3 Varer og tjenester til personlig bruk

§ 10-2-4 Varer og tjenester til USAs ambassade mv.

§ 10-2-5 Søknad om refusjon, registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.

Bestemmelsene viderefører en refusjonsordning etablert av Finansdepartementet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70. Se også SKD 19/02, 4. november 2002, romertall II, pkt. 1, 2 og 3.

Til § 10-3-1 Omfanget av refusjonen

Første ledd første alternativ om kjøp av varer og tjenester til offisiell bruk ved NATO-hovedkvarteret viderefører forvaltningspraksis hjemlet i tilleggsprotokoll datert 28. august 1952 om status for internasjonale hovedkvarterer opprettet i henhold til traktaten for det nordatlantiske område og status for deres styrker (Paris-protokollen), se St.prp. nr. 155 (1952), samt tilleggsavtale mellom Norge og det Øverste hovedkvarter for de allierte styrker i Europa (SHAPE) av 10. januar 1996. Fritaket omfatter også ulike støtteelementer under hovedkvarterer. Det er en forutsetning for refusjon at varene og tjenestene utelukkende kommer NATO-hovedkvarteret til gode. Bestemmelsen omfatter varer og tjenester til bruk i kantine og til bruk av utenlandsk personell ved hovedkvarteret, herunder varer som utenlandsk personell anskaffer i det lokale marked.

Bokstav a viderefører forvaltningspraksis når det gjelder merverdiavgiftsfritaket for NATOs innkjøpsordning (NAMSA), hjemlet i avtale om status for den nordatlantiske traktats organisasjon, de nasjonale representanter og den internasjonale stab (Ottawaavtalen) av 20. september 1951, se St.prp. nr. 117 (1952).

Bokstav b viderefører forvaltningspraksis når det gjelder avgiftsfritaket for styrker fra USA på øvelse i Norge, hjemlet i Noteveksling mellom USA og Norge av 27. juni 1952, se St.prp. nr. 53 (1952).

Annet ledd forskriftsfester forvaltningspraksis når det gjelder merverdiavgiftsfritak for internasjonale organisasjoner og samarbeidsprosjekter som er nedfelt i ulike avtaler mellom Norge og andre land og mellom Norge og internasjonale organisasjoner. Refusjonsordning gjelder blant annet for Den europeiske romorganisasjon (ESA), Den nordiske investeringsbanken og Organisasjonen for sikkerhet og samarbeid i Europa (OSSE).

Til 10-3-2 Søknad om refusjon, registrerings-, dokumentasjonsplikt mv.
Bestemmelsen viderefører forvaltningspraksis når det gjelder søknadsprosedyrene og dokumentasjonsplikten knyttet til refusjonsordningene.

Til § 10-4-1 Søknad om refusjon, registrerings-, dokumentasjonsplikt mv.
Bestemmelsen viderefører krav til dokumentasjon etter gjeldende forvaltningspraksis.

Til § 10-6-1 Vilkår for refusjon
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 22 § 12 første ledd. Lottfiskere registreres imidlertid ikke i et "særskilt manntall", men i det ordinære registeret.

Til § 10-6-2 Søknad om refusjon, registrerings-, dokumentasjonsplikt mv.
Første punktum viderefører forskrift nr. 22 § 13 annet ledd deler av første punktum. *Annet punktum* viderefører forskrift nr. 22 § 13 første ledd. Tredje punktum er nytt. Det er fastsatt et eget søknadsskjema.

Kapittel 11 Beregning og betaling av merverdiavgift

Til § 11-6-1 Minimumsbeløp for utbetaling
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 45 § 3.

Til § 11-6-2 Søknad om utbetaling, registrerings- og dokumentasjonsplikt mv.
Første ledd viderefører forskrift nr. 45-1 § 4 første ledd
Annet ledd viderefører forskrift nr. 45-2 § 1 tredje og fjerde punktum.
Tredje ledd viderefører forskrift nr. 45-2 § 2.
Fjerde ledd viderefører forskrift nr. 45-1 § 4 annet ledd og forskrift nr. 45-2 § 1 annet punktum.

Kapittel 12 Avgiftsmyndighetene

Til § 12-2-1 Klagenemndas sammensetning
Første ledd første punktum viderefører merverdiavgiftsloven § 57 tredje ledd første del. *Annet punktum* viderefører merverdiavgiftsloven § 57 femte ledd tredje punktum. Tredje punktum er nytt. Dette er i henhold til vel innarbeidet praksis. Et slikt kompetansekrav er også i samsvar med de økte kompetansekravene til medlemmer av skatteklagenemndene.
Annet ledd viderefører merverdiavgiftsloven § 57 tredje ledd siste del samt forskrift nr. 17 § 16 første ledd.
Tredje ledd viderefører forskrift nr. 17 § 16 annet ledd.

Til § 12-2-2 Saksforberedelse på skattekontoret
Første ledd første punktum viderefører forskrift nr. 17 § 17 første ledd. *Annet punktum* viderefører forskrift nr. 17 § 17 annet ledd.
Annet ledd viderefører forskrift nr. 17 § 19 fjerde ledd.

Til § 12-2-3 Skriftlig behandling eller behandling i møte
Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 17 § 18 første ledd.

Til § 12-2-4 Skriftlig behandling

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 17 § 19 annet ledd.

Til § 12-2-5 Behandling i møte

Første ledd viderefører forskrift nr. 17 § 19 første ledd.

Annet ledd viderefører forskrift nr. 17 § 18 annet ledd.

Til § 12-2-6 Beslutninger i klagenemnda

Første ledd viderefører merverdiavgiftsloven § 57 femte ledd første punktum. Reglene om beslutningsdyktighet i merverdiavgiftsloven § 57 fjerde ledd gjaldt opprinnelig ved behandling i møte. Ved skriftlig behandling får nemndsmedlemmene skattekontorets innstilling tilsendt. Det normale ved frafall, er at varamedlemmet kontaktes og deltar i voteringen. Det foreslås likevel at regelen gjøres generell, og dermed også omfatter skriftlig behandling. Bestemmelsen er tilføyet "deltar i voteringen i den skriftlige behandlingen" for å presisere forskjellen mot behandlingen i møte. I saker som behandles i møte er det ikke tilstrekkelig å delta i voteringen, det vil si ved skriftlig forhåndsvotering.

Annet ledd viderefører merverdiavgiftsloven § 57 femte ledd annet punktum.

Kapittel 14 Registrering i merverdiavgiftsregisteret

Til § 14-1-1 Søknad om registrering i Merverdiavgiftsregisteret

Bestemmelsen viderefører forvaltningspraksis og de krav som i dag stilles til hvilke opplysninger som skal gis i Samordnet registermelding del II (BR-1011 B).

Kapittel 15 Opplysningsplikt om egne forhold

Til § 15-3-1 Søknadsfrister ved endring av terminlengde

Første og tredje ledd viderefører forskrift nr. 122 § 5 annet og tredje ledd.

Annet ledd er en kodifisering av gjeldende forvaltningspraksis.

Til § 15-3-2 Meldeplikt

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 122 § 4.

Til § 15-3-3 Årsterminoppgave – avslag på søknad og tilbakekall

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 122 § 2 og § 6. I § 15-3-3 tredje ledd annet punktum er forskriftsteksten presisert på bakgrunn av hvordan regelen praktiseres. Ved vedtak om tilbakekall av retten til å levere årsterminoppgave kan endringen gis virkning allerede for det kalenderår overtredelsen gjelder. Dette kan blant annet gjøres når beløpsgrensen er "vesentlig" overskredet. Det følger av merknader til forskrift nr. 122 § 6 samt i retningslinjer til bestemmelsen at en omsetning som overstiger beløpsgrensen med minst 25 prosent skal anses som vesentlig. Denne presiseringen tas inn i forskriften. Videre er det i praksis lagt til grunn et vilkår om at avgiftssubjektet kunne forutse at omsetningen ville overstige beløpsgrensen vesentlig. Dette fremgår blant annet av en intern rutinebeskrivelse. Dersom vedtaket gis tilbakevirkende kraft skal det blant annet beregnes renter. Å gi vedtaket tilbakevirkende kraft er en forholdsvis streng reaksjon som bør forbeholdes avgiftssubjekt som forsettelig eller uaktsomt innvilger seg selv merverdiavgiftskreditt ved å spekulere i oversteget beløpsgrense med 25 prosent.

Til § 15-4-1 Plikt til å levere årsoppgave

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 38 §§ 1, 2, 4 og 5. Forskrift nr. 40 § 1 annet ledd vedrørende samlet levering av omsetningsoppgave for primærnæringene videreføres ikke. Bakgrunnen er at prinsippet om at omsetningsoppgaver skal leveres for hele virksomheten under ett er generelt, og at slik samlet levering ikke gjelder spesielt for primærnæringene.

Til § 15-7-1 Signatur mv. ved elektronisk leverte oppgaver

Bestemmelsen viderefører deler av forskrift nr. 125 § 2. Bestemmelsen er imidlertid endret ved at "kvalifisert sertifikatløsning" er tilføyd. Dette er i tråd med tilsvarende regler i forskrift 2. februar 2004 nr 103 om prøvedrift med elektronisk oppgaveinnlevering for næringsdrivende, gitt med hjemmel i ligningsloven §§ 4-2, 4-3 og 4-5. Begrepet "kvalifisert sertifikatløsning" knyttes til E-signaturloven § 4. Forskrift nr. 125 § 2 annet ledd videreføres ikke da slik PIN-kode ikke tildeles i Altinn-løsningen.

Til § 15-7-2 Avvisning av mangelfulle oppgaver

Første ledd bokstav c og annet ledd viderefører forskrift nr. 125 § 4.

Første ledd bokstav a og b er nye. De tilsvarer reglene i forannevnte forskrift av 2. februar 2004 nr 103 § 6 første ledd bokstav a og b. Tilføyelsen vil ramme manglende lesbarhet eller identifikasjon ved overføring av data fra avgiftssubjektet eller regnskapsførers regnskapssystemer til Altinn. En slik overføring av data var ikke aktuelt når det gjaldt merverdiavgift ved oppstart av elektronisk innlevering. Overføringen er nå mulig fra flere av regnskapsprogrammene, og vi antar at det vil bli mer aktuelt. Ved innsending av ligningsoppgaver skjer det oftest ved at tall overføres fra regnskapssystemet til Altinn før signering og innsending i Altinn-portalene.

Til § 15-9-1 Vederlag fra det offentlige

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 127.

Til § 15-10 Dokumentasjonsplikt

Bestemmelsen er en videreføring av regelverket.

Til § 15-14-1 Samvirkeforetak mv.

Første ledd viderefører forskrift nr. 26 deler av § 2, mens resten av § 2 anses unødvendig.

Annet ledd viderefører bestemmelsen i forskrift nr. 26 § 1. Begrepet "hovedsakelig" er erstattet med en direkte beskrivelse av 80 prosentregelen. Det er antatt at "hovedsakelig" er knyttet til omsetningen fra samvirkeforetaket eller foreningen.

Tredjet ledd viderefører bestemmelsen i forskrift nr. 26 § 4 første og annet ledd. Skattedirektoratets myndighet er i dag delegert til skattekontorene (jf. tillegg til rundskriv nr. 16 av 20.6.1975). Forskrift nr. 26 § 4 tredje ledd anses unødvendig.

Til § 15-14-2 Forhandlere av hjemmeproduerte håndverks- og husflidsarbeider

Første ledd viderefører forskrift nr. 79 deler av § 2, mens resten av § 2 anses unødvendig.

Annet ledd viderefører bestemmelsen i forskrift nr. 79 § 1 første og annet ledd.

Tredje ledd viderefører bestemmelsen i forskrift nr. 79 § 1 tredje ledd.

Til § 15-14-3 Registrerings- dokumentasjonsplikt mv.

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 26 § 3 og forskrift nr. 79 § 3.

Kapittel 17 Bindende forhåndsuttalelser

Til merverdiavgiftsloven § 17-4 Forskriftsfullmakt

Bestemmelsen viser til at bestemmelser til utfylling av kapittel 17 er fastsatt av Finansdepartementet i forskrift 14. juni 2005 nr. 550 om bindende forhåndsuttalelser i skatte- og avgiftssaker.

Kapittel 22 Sluttbestemmelser

Forskriftsutkastet §§ 22-1-1 til 22-1-5 inneholder generelle overgangsbestemmelser for de tilfellene der det blir endringer i merverdiavgiftssatsene. De er baserte på forskrift nr. 102, forskrift nr. 129 og forskrift nr. 131 som gir overgangsbestemmelser i forbindelse med endringer av merverdiavgiftssatser fra henholdsvis 1. januar 1993, 1. januar 2005 og 1. januar 2007.

Til § 22-1-1 Hovedregel om registrerings og dokumentasjonsplikt

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 102 §§ 3, 6, 9, 12 og 15, forskrift nr. 129 §§ 3, 6 og 9 og 12 og forskrift nr. 131 §§ 2, 4 og 6.

Til § 22-1-2 Leverte, ikke fakturerte ytelser

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 102 §§ 4 og 5, forskrift nr. 129 §§ 4 og 5 og forskrift nr. 131 § 3.

Til § 22-1-3 Prosjekter - levering etter hvert

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 102 §§ 7 og 8 og forskrift nr. 129 §§ 7 og 8.

Til § 22-1-4 Bygg- eller anleggsarbeid for egen regning

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 102 § 10 og forskrift nr. 129 § 10.

Til § 22-1-5 Korreksjoner som gjelder omsetning før satsen ble endret

Bestemmelsen viderefører forskrift nr. 102 § 11, forskrift nr. 129 § 11 og forskrift nr. 131 § 5.

Til § 22-2-1 Ikrafttredelse

Bestemmelsen iverksetter forskriften og opphever forskrifter fastsatt med hjemmel i merverdiavgiftsloven 1969.